

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Reverendi Patris Martini Stredonij Soc: Jesu

Schwertfer, Wenzel

Pragæ, 1673

Caput VI. Præclara Martini eruditio in Asceticis, per Tempus Tyrocinij comparata ex continua applicatione, ad Virtutis & Regularum normam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43132

peractis cum sacrificante modestissimè gratiis, duo sibi imperabat. Alterum, ut quia cœlesti Alimoniâ partus esset, ad obsequia & voluntatem Patris Cœlestis explendam, operando opera DEI totus incumberet; alterum, ut quia Divinâ per sacrificantis manum benedictione contactus & Cruce signatus fuisset, pugnas & bella Domini, non solum adversus carnem & sanguinem, & adversus spiritualia nequitiae in cœlestibus, meditaretur, sed & adversus omne id quod nõsset DEO adversari, fortiter susceperet, & constanter conficeret.

C A P U T VI.

Præclara Martini eruditio in Asceticis, per tempus Tyrocinii comparata ex continua applicatione, ad virtutis & Regularum normam.

In actionibus ex Regula & Virtute ducendis, duo sibi Magnetis ad instar, qui *sequiturque fugitque*, facienda destinaverat. *Observantiam* & *Negligentiam* præ oculis habendo. illi ut mordicus adhæreret, hanc ut totus fugeret. quibus impulsibus & exercitationibus, eò fuit progressus, ut ad observantiam Regularum ac Virtutis
totus,

totus, ad fugam verò negligentia, totissimus, quasi motibus naturalibus raperetur. Et ex hoc utroque motu in Tyrocinio constanter ac deinceps adhibito, ingentem thesaurum Asceticæ scientiæ & virtutis sibi comparavit. Quantò ditior illis, qui velut tabulas quidem lævigatas & utcunque pictas, ex ordinariis commodè factis, sese circumferunt, sed vix amplius præter complanationem & polituram admittunt, neque aliud dum in se ipsos redeunt, quàm se vident, sicut in glabro speculo fieri amat. Quod sanè Observantia fastidit, quæ non contenta otio illo nitoris, adeo scalprum desiderat, vel adhibet, ut Christi Crucifixi, vel insignium Sanctorum speciè in se velit repræsentari. Quàm gloriôsè Icones in Tablino Christi reperirentur! quæ per neglectum seriæ applicationis, nitent quidem quoad vivunt, in substantia, sed penè glabræ! nihil singulare, nihil nobile, nullum pro gloria DEI (violentiæ sibi factæ) vulnus insculptum! O rasæ tabulæ! ante quorum oculos Christus, quem exprimere oportebat, præscriptus & præsculptus est, non utique perfunctoriè ac negligenter, sed ad eam observantiam, quæ rigori Justitiæ, voluntati Patris, liberalissimæ acceptationi Filii, & conformibus primogenitæ Imagini ectypis præluceret!

Quale scalprum Observantiæ, Martinus
adhi-

24 VITÆ R. P. MARTINI STREDONII S. J.

adhibuerit edisce. Per totum Tyrocinium (imò & vitam reliquam) tantus erat illius amator, quantus averfator & osor negligentia, quam quidem non minùs quàm pestilentiam detestabatur ac refugiebat. Sectatorum ejus confortia ità declinans, ut pestiferâ lue infectorum contagia solent declinari. Si quis ex eo vel Bona statûs, vel conjunctæ cum officiis observantiæ commoda, aut ejusdem neglectæ incommoda educere voluisset, finem hauriendi non inveniebat. Siquidem in tanta copia & abundantia, ex capacissima, fidelissimaque ejus memoria jucundissimo fluxu trahebantur, ut ipse Tyrocinij Magister dubitaret, ex suâne traditione, an ex omnium Ascetarum exhaustis scriptionibus, an magis ex ordinatis Divinâ manu in Tyrone hoc fontibus, flumina illa tanta profilirent! Cui & illud non minorem movebat admirationem, quod totam illam per totum Tyrocinij tempus biennale, à se traditam doctrinam Asceticam, tam compendiosè ac scitè in paucas sequentes Gnomas, Pythagoricis Symbolis respondentes, contraxisset. in has nimirum.

Statum vendibilem non facito. Officiis raddia. Votis minuta nè accidito. Regula sinè rima affigitor. Callibus attritis incedito. Prepositis volucris esto. Influentias nè oppugnato. Sinè consi-

consiliis audeas nihil. Exemptis ditiesce. Observantiâ animare. Nosocomium malorum nè ingreditur, &c.

Per *Primam* significans, pro nulla re mundi, nec ad ullius creaturæ instantiam, determinati sibi à DEO statûs, commutationem tentandam esse, neque ab eo quidquam esse alienandum, neque ferendum ullo modo ut ei inconveniens quodcunque & undecunque affigatur. Per *Alteram* innuens tantam Officiorum copiam, eoque modo Religiosum quemque debere ex se profundere, quantam & quomodo corpus solare profundit plenitudinem radiorum; & ut nullum hujus punctum ullo tempore cessat ab illuminatione, ità nulla particula Vitæ Religiosi, nullumve momentum vacare debet, à commendabili exhibitione officii. Votorum integritati ità per *Tertiam* consultum fore indicabat, si eorum perfectio non quoad substantialia solùm curaretur, sed minutissimis etiam complementis ornaretur: adeoque non solùm integrum corpus holocausti in eis DEUS odoraretur, sed mactum etiam & instructissimum omnibus acceptabilibus condimentis. Rimam inter Regulam & Regulatum eorum imperfectionem appellabat, qui se per obsequium solius externi operis sinè adjunctione mentis, Regulæ applicarent. in Psalmodia v. g.

D

labijs

26 VITÆ R. P. MARTINI STREDONII S. J.

labijs DEUM honorarent, corde ab eo longissimè remoto; inter legendum pronunciarent verba, & non descenderent ad sensa; inter agenda, alia agerent omnia & cum virtute, ac religiosè nihil peragerent. Consuetudines approbatas *callibus attritis* æquiparabat. Velocitatem verò in obediendo Superiorum Mandatis commendabat, cùm sibi, ut *volucris* esset, injungebat. *Per influentias*, Inspirationes Divinas, venerandas, & avidis animæ sensibus excipiendas, intelligebat. Consiliorum autem licèt semper magnam necessitatem esse non negaret: tunc tamen censebat esse maximam, cùm ad majora vehementiùs voluntas inflammata, ad ministeria evocaret audaciam: vel nimio plus exacerbata ad desperationem prospectaret. Lucrosam per exempla negotiationem ità explicabat: Si inquit bona advertero, & viâ Imitationis in me transtulero, præsens est lucrum. Si mala conspexero, & similia designare renuero, cessabit damnum emergens. Iterùmque si bono pro meritis honorem habuero, malum verò fuero averfatus, utroque simul nomine mihi augebitur pensio honestatis. Quòd Observantiam, Religiosi animam vocitaret, id ideo videri causabatur, quia hac inditâ ac præsentè, Actus vitæ Religiosæ sese ostentarent; sinè ea verò Religiosus, exanime cadauer videretur, qui

qui aliquam officij partem vel brevi aliquo tempore non præstitisset, aut longiori omisisset, aut omnino cessare ab omni officio præstando, incepisset.

CAPUT VII.

Quo spiritu manuales labores in Tyrocinio exerceri solitos, peregerit?
Quomodo Lectionem sacram instituerit?

Consuetudo est in Tyrocinio Societatis (quanquam & in reliqua vita dum vires corporis & occupationes usque ad senectam ultimam admittunt) ut Antiquorum Ascetarum more, cursus orationis & studiorum, labore aliquo interpoletur, sive ad tædium ex uno actionis genere tollendum, sive ad distrahendum & exercendum corpus, sive denique ad humilitatis exercitium. In Societate nostra, etiam à gravissimis viris dum vires & negotia tolerant, non tantùm verrere cubicula decòrum, sed etiam præscriptum usus habet. lances & vilissima quæque vir gravis obibit, in culina & alibi